



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 171/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2017 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti REALITY – VĚŘITEL CZ s. r. o., Jateční 178/34, Klíše, Ústí nad Labem, Česká republika, zastúpenej advokátom JUDr. Dušanom Ažaltovičom, Advokátska kancelária JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s. r. o., Potočná 650/1358, Trenčín, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 K 18/2005 z 19. septembra 2016 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 33/2016 z 30. januára 2017 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť obchodnej spoločnosti REALITY – VĚŘITEL CZ s. r. o. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti REALITY – VĚŘITEL CZ s. r. o., Jateční 178/34, Klíše, Ústí nad Labem, Česká republika (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou

namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 K 18/2005 z 19. septembra 2016 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Obo 33/2016 z 30. januára 2017.

2. Zo sťažnosti vyplýva:

«Na Krajskom súde v Bratislave, z hľadiska kauzálnej príslušnosti ako súde konkurznom, prebieha podľa Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKR“) konkurzné konanie pod sp. zn. 4K 18/2005 vedené na majetok úpadcu [REDAKOVANÉ] (ďalej len ako „úpadca“). Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 K 18/2005-225 zo dňa 04.05.2005 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Spomedzi úkonov vykonaných konkurzným súdom počas prebiehajúceho konkurzu za účelom speňaženia majetku úpadcu a kolektívneho uspokojenia jeho veriteľov sa, medzi inými, uskutočnila dňa 19.09.2016 o 11:30 hod. opakovaná schôdza konkurzných veriteľov zvolaná Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.08.2016. sp. zn. 4K 18/2005, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 164/2016 zo dňa 24.08.2016. Uvedená opakovaná schôdza konkurzných veriteľov bola zvolaná nezákonne, t. j. spôsobom, ktorý nerešpektuje dikciu zákona. Keďže opakovaná schôdza konkurzných veriteľov bola uznávaniaschopná, jej výsledkom bolo prijatie Uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.09.2016. sp. zn. 4K 18/2005-1701, IČS 1005200635, zverejneného v Obchodnom vestníku č. 184/2016 zo dňa 26.09.2016, ktorým bol ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty namiesto dovtedajšieho správcu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] nový správca, a to [REDAKOVANÉ]. Voči uzneseniu špecifikovanému v predchádzajúcej vete podal sťažovateľ v postavení veriteľa zistených pohľadávok č. zv. 80 a 86 odvolanie v celom rozsahu, ktorému nebolo vyhovené, pričom napádané rozhodnutie bolo Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2017, sp. zn. 2Obo/33/2016 (ďalej aj len ako „napádané rozhodnutie“) potvrdené.»

3. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1) *Základné právo spoločnosti REALITY-VĚŘITEL CZ s.r.o. na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, druhá alinea, Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.09.016, sp. zn. 4K 18/2005 a Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2017, sp. zn. 2 Obo/33/2016, porušené boli.*

2) *Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2017, sp. zn. 2 Obo/33/2016, ktorým bolo potvrdené Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.09.016, sp. zn. 4K 18/2005 ako aj toto Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.09.016, sp. zn. 4K 18/2005 sa zrušujú a vec sa vracia Krajskému súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.“*

## II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

7. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

8. Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

9. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

10. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu, ktorý koncipoval samotný návrh, ústavnému súdu s návrhom nedoručila uznesenie krajského súdu a uznesenie najvyššieho súdu, proti ktorým sťažnosť smeruje, a to ani do času rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti.

11. V súvislosti s uvedeným nedostatkom ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010,

IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd v tejto súvislosti už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

12. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2017